

МАРТИН КОЛЕВ
КЕСТЕНОВИ УЛИЦИ

chitanka.info

Денят се колебае между тухлени небеса с локви на сутринта и прекрасното състояние, в което нито ти е горещо, нито си настинал, но от шест и трийсет и две, когато трябваше да стана, досега толкова пъти започваше да вали и сетне облаците се стапяха, и ставаше светло, че не се знае до края на този никакъв понеделник ще си остана ли в стаята или ще изплувам някъде из кестеновите градски улички след неочакваното наводнение.

Бяха я асфалтирали преди доста време и още щеше да мине, преди повторно да скрият дупки, локви, шума и всякакви загубени неща, и то само понеже от строителната фирма чакаха да се спомине и последната старица в тези влажни къщи, а на тяхно място щяха да бъдат построени красиви кооперации без стъпки на привидения или досадни капки от два дена по крановете на чешмите; никому нямаше да направи впечатление, че така е непочтено и глупаво даже да се пресмята за кестенова улица, поне до онзи безлюден следобед, когато осемте стари дръвчета се стовариха с достойнство върху чисто новите сиви и сини блокове.

Тогава те за първи път нямаше да покроят всичко с листа, клонки и шоколадови билички, както завари преди малко улицата една госпожица с червена лятна рокля, за да се взмути от страшната бъркотия, но преките пътища са си преки пътища, тъй че продължи нагоре като само се качи на тротоара, да не затъне в калта — до обед сто пъти валеше и спираше — направи се, че не видя момчето с нарязани джинси, което си беше изгубило нещо и оглеждаше наоколо, и го задмина, а на незначително разстояние пред нея клоните горе изпукаха осведомително и няколко кестена се разбиха в паважа със звук на счупен врат, но вместо да им благодари, че не бяха се целили в нея или да обърне внимание на момчето, което веднага се наведе, уплашената госпожица забърза крачка да се махне от това шантаво място.

Всеки път, когато минавам оттук, е сенчесто, понеже освен осемте внушителни убийци до улицата са се родили още няколко скучни бургаски дървета и край тях ухиленият дядо оставя онази малка болонка да си свърши работата, докато една съдийка троснато пита дъщеричката си за какво ѝ е притрябвал тоя скапан кестен, но дядото подвиква след нея, че носи щастие, ако го потъркаш, и намига на малкото момиченце, което продължава да стиска мръсното топче,

защото малко е почнало да се страхува от онази дълга кола, в която мъжете вкарват ковчега, без и думичка да обелят и без да се интересуват от огромната тежка капка на крана на чешмата, от която баща им за последно си беше налял скоро вода за чая.

Всички продължихме по други улици — дълги, дъбови, метени или с вкус на утайка — но момчето с джинси, по които нарочно беше направило кръпки, продължи още малко да се разхожда нагоре-надолу и да оглежда безинтересната кестенова уличка, докато на нея не ѝ се приспа след толкова много нищо незначещи стъпки, и все пак позволи на автомобила да мине през нея с навика си да мачка калната шума; чу се шум като от счупен врат.

Черното котенце се претраши да пресече тази кестенова улица, за да огледа момчето, което остана под колата с пръснати от джобовете му десетки кестени, и когато те се търкулнаха наново, където си бяха, с обещание за щастие, което презираше, хилавото четириногло чу една тежка капка да изчезва в празната мивка и избърза да продължи по пътя си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.